

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لے کے ناں میں سوچئے رب دا کراں کلام بیان
مہر محبت کرنے والا اُچا اُسدا ناں

رنگ کہانٹریاں دے

گندھارا ہند کو اکیڈمی پشاور

رنگ کہانٹیاں دے

مصنف

نذیر بھٹی

جملہ حقوق بحق گندھارا ہندکو اکیڈمی محفوظ اُن

رنگ کہانیاں دے	نام کتاب
نذیر بھٹی	مصنف
ڈرامہ/کہانی	موضوع
رضوان شہزاد، ضیاء السلام	کمپوزنگ
ثاقب حسین	سرورق
2018ء	سال اشاعت
محمد ضیاء الدین،	اہتمام اشاعت
چیف ایگزیکٹو کمیٹی، جی ایچ اے	
300 روپے	قیمت
جی ایچ اے لیزر پرنٹنگ پشاور	پرنٹنگ
گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور	مطبع
978-969-687-	ISBN No.
گندھارا ہندکو اکیڈمی، 2 چنار روڈ،	ملنے کا پتہ
آبدھرہ، یونیورسٹی ٹاؤن پشاور	

گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور

2- چنار روڈ، آبدھرہ، یونیورسٹی ٹاؤن، پشاور

091-9216223,9216224

www.gandharahindko.com

انتساب

اُناں لوکاں دے ناں

کہ

جناں نے میرے لکھے ہوئے ڈرامے دیکھے تے پسند کر کے میرا حوصلہ ودھایا

.....

فہرست

صفحہ	عنوان	نمبر شمار
7	(محمد ضیاء الدین)	۱ ہک ضروری گہل
8	(نذیر بھٹی)	۲ کتاب دا مقصد
13		۳ پرچول، پختو، خان بابا
21		۴ امانت
29		۵ پاگل
34		۶ فاصلے
37		۷ تپش
45		۸ خیر مبارخ
47		۹ حسرت
50		۱۰ آتیل مجھے مار
54		۱۱ کالا چٹا
58		۱۲ سامنے والے
62		۱۳ تورہ رنزا
65		۱۴ مندری
68		۱۵ ازیش
76		۱۶ کال بول پئے
84		۱۷ دوہ غرونہ
89		۱۸ تیسرا آدی

93	رنگ	۱۹
96	خواگہ خوبونہ	۲۰
102	کچے تہاگے	۲۱
105	جدت	۲۲
106	دعا بدوعا	۲۳
108	پناہ	۲۴
115	اجنبی	۲۵
119	ہم ایک ہیں	۲۶
121	گلابو مہتابو	۲۷
124	شک	۲۸
128	بدمعاش	۲۹

ہلکے ضروری گل

جناب نذیر بھٹی دراصل ہندکو ادب، لکھت، ثقافت، شاعری، فلم، ڈرامہ دا ہک بوہت وڈا نام اے۔ گندھارا ہندکو بورڈ سی 23 سال تکل ایہہ بڑا وڈا نام گما لکا ایاتے یعنی ایہہ بڑی عجیب گل اے کہ ہندکو زبان، ادب، ثقافت دے فروغ و سہ گندھارا ہندکو بورڈ آپڑے قیام سی ہونز تکل اسی مقصد و سہ کم کرداریئے تے کرداپے برے ایہہ بڑی عجیب تے نو بیکلی گل اے کہ ہک زبان دا عاشق ادارہ تے ہک زبان دا عاشق بندہ کس طراں ہک دوسرے سی دور رہین۔ یعنی ایہہ گل اس طراں ہوئی کہ ہک عاشق آپڑی معشوق سی کس طراں دور رہیا۔ پرچول کر کے پتہ لگا کہ اس دوری دے وچ کچھ نا عاقبت اندیش لوکاں کا کردار بڑا نمایاں رہیا وے جہاں نے آپڑی شعوری کوشش کر کے ہندکو دے اس وڈے عاشق نوں ہک وڈے عاشق ادارے سی دور رکھا ایہ۔ یعنی پیاسا کھوسی دُور ایہ۔ تے کھو آپڑے پیاسے سی دور ایہ۔ پہلا ہو وے اُس سیت دا کہ جدو ایہہ دونوں عاشق ہک دوجے نال مل گئے تے پتہ لگا کہ نذیر بھٹی دے قلم دے وچ اتنی استعداد، توانائی تے روشنی اتنی جزی و جہ نال مختلف موضوعات تے بہترین ہندکو مسودے تخلیق ہوندے رہے۔ ایہہ تا خوش قسمتی اے ساڈی کہ اوہ ساڈے قریب ہو گئے تے اس قربت دی و جہ نال انہاں دے سینے تلے دے ہوئے کتنے ہی قیمتی مسودے ساڈی تکل پہنچ گئیں۔ اس ساری روداد اچ میں اللہ رب العالمین دا شکر گزار آں کہ اُس نے آپڑے اس نیک بندے نال ساڈی ملاقات کراوتی۔ تو اوڈے ہتھوں اچ موجود کتاب ”رنگ کہانیاں دے“ انہاں دے فن تے ڈرامہ لکھڑیں دی صلاحیتاں دا بہترین اظہار اے۔

محمد ضیاء الدین

(پشور)

کتاب دا مقصد

فلم یا ڈرامہ او تفریح وے جیہڑی کہ زندگی دیاں گنجلاں وچ پھسے ہوئے لوکاں نوں تھوڑی دیر واسے سکون دیندینے۔ ایہہ تفریح کئی لوک تاجا کے سینما دی سکریں تے حاصل کردین تے بہت سارے لوک جتاں وچ رناں تے بچے بی شاملن کہاں وچ بیٹھ کے ٹی وی سکریں تے حاصل کردین۔ اسی گھل نوں سامنڑے رکھ کے ٹی وی چینل آپڑے ناظرین واسے ہر رنگ دے پروگرام ریکارڈ کردین۔ جتاں وچ بچیاں دی تفریح دے پروگرام بی ہوندین۔ رناں و سے بی تے مرداں واسے بی مگر ایہہ سارے پروگرام تعمیر، تفریحی تے اصلاحی ہوندین۔ جتاں نوں اسی تعلیمی پروگرام کہہ سکیناں۔ کیونکہ ہر پروگرام وچ ناظرین واسے آپڑی اصلاح کرنے دا کوئی نہ کوئی اشارہ ہوندائے۔ دوسری گھل ایہہ کہ اناں پروگراماں وچ معاشرے نوں سنوارنے دی گھل ہوندینے اس نوں وگاڑنے دی نہیں۔

پچھتے معیاری ڈرامہ یا فلم اوئی ہوندینے جس وچ ناظرین نوں آپڑی یا آپڑے آس پاس دی کوئی نہ کوئی کہانٹی نظر آوے۔ قابل فلم رائیٹر تے ڈرامہ نگار اوئی ہوندائے۔ جیہڑا کہ آپڑی کہانٹی نوں حقیقت دے بلکل نزدیک کر کے لکھے تے بہترین کہانٹی اوئی ہوندینے کہ جیہڑی مدتاں تک یاد رکھی جاوے تے خاص خاص موقعیاں تے لوک اس دا حوالہ دیوں۔ ایوئی وجہ وے کہ سمجھدار فلم تے ڈرامہ ڈائریکٹر آپڑی فلم یا ڈرامے نوں ریکارڈ کرنے سی پہلے اس دے سکرپٹ نوں کافی ٹیم دیندین۔ اس دے ہر پہلو تے غور کردین تے سکرپٹ نوں معیاری بنڈائیں دی کوشش کردین۔ اس عمل نوں سکرپٹ تے ٹیبل ورک کیندین۔ کیونکہ سکرپٹ دی کوئی بی خامی اس نوں ریکارڈ کرنے سی پہلے دور ہوسکدینے۔ ریکارڈ کرنے سی بعد نہیں۔ اس حوالے نل ہندکو دی ہک مہتل اے کہ بندے نوں لڑائی سی بعد تھپ مارنا یاد آوے تا او آپڑے منہ تے مارے۔ اس خاطر کسی فلم یا ڈرامے دے سکرپٹ تے کم کرنا بہت ضروری ہوندائے۔ کیونکہ او فلم یا ڈرامہ اکثر ناکام ہوندائے۔ جس دا سکرپٹ کمزور ہووے۔ ہالی وڈ دے ہک وڈے فلم ڈائریکٹر نے آپڑی ہک فلم اناؤنس کیتی آئی۔ جیہڑی کہ ڈیڈھ سال گزرنے دے بعد بی ریلیز نی ہوئی آئی۔ اس سی اس دے ہک دوست نے پچھا کہ

تیری فلم دا کیہہ بٹڑا۔ مکمل ہوئیے کہ ناں؟۔ تاڈا ریکٹر نے جواب وچ اس نوں کیا کہ میری فلم کل ای مکمل ہوئیے۔ ہونز صرف شوٹنگ باقی اے۔ دوست نے حیران ہو کے کیا کہ شوٹنگ ای نی ہوئی تا تسی کسراں کینڈیو کہ میری فلم مکمل ہو گئیے تاڈا ریکٹر صیب نے کیا۔ سکرپٹ مکمل ہو گیا ہے کیونکہ اصلی فلم اس دا سکرپٹ ہوندا ہے۔ ہونز دو مہینے بعد میری فلم ریلیز ہو جاسی۔ ذرا غور کرو اس نے ڈیڈھ سال سکرپٹ تے لگایا ہے تے شوٹنگ واسے صرف دو مہینے بتائیں۔ اس گہل سی ثابت ہوندا ہے کہ سکرپٹ تے کم کرنا ضروری ہوندا ہے تے سکرپٹ مکمل ہو جاوے تا اس دی شوٹنگ اکھیاں موٹ کے کیتی جاندیے۔

ٹیلی ویژن دے آئز سی پہلے تفریح حاصل کرنے دا وڈا ذریعہ سینما آیا۔ پاکستان دے شروع دے دور وچ صاف ستھریاں تے بامقصد فلماں بٹڑیاں ایساں تے ہک زمانہ آیا کہ بائیسکوپاں اچ مرداں سی زیادہ رناں داریں ہوندا ایساں۔ بائیسکوپاں دے ادھے سی زیادہ ہال رناں نل پہرے ہوندے آئے۔ اس دی وجہ ایہہ آئی کہ فلمی کہانیاں دے موضوع سوشل آئے تے او فلماں رناں تے مردا کٹھے بیٹھ کے ویکھ سکدے آئے تے جیہڑے ویلے فلماں اچ ننگا پن تے بیہودگی شامل ہو گئی آئی تا رناں نے سینما جانراں چھوڑ دتا آیا تے ہونز ساڈے صوبے وچ کوئی بی خاتون سینما ویکھڑی نی جاندی۔ اس دا مطلب ایہہ وے کہ سینما وی سکرین میلی ہو گئی اے۔ کہاراں وچ ٹی وی آگئیں تے گہل اچھے تے معیاری سکرپٹ تے ٹھہر گئی اے تے سکرپٹ ٹی وی دی بنیادی ضرورت بٹڑ گیا اے۔

ہک بندہ گندھارا ہندکو اکیڈمی دا ہندکو وان سرخیل نمبر پڑھ کے میرے کول آیا ہے تے کہہ پڑیوں لگا کہ میں تا تہوانوں معمولی بندہ سمجھنا آیاں سرخیل پڑھ کے منوں پتہ لگائے کہ تہوانے اتنا زیادہ کم کیتا ہو یا ہے کہ ہندکو اکیڈمی نے اس دا اعتراف کر دے ہو یاں تہوانوں قلم دا سرخیل بٹڑا دتا ہے۔ منے جواب دتا کہ ایہہ منوں بی پتہ نی آیا کہ میں بہت کم کر چکا واں۔ ہندکو اکیڈمی نے میرا سرخیل نمبر چھاپ کے منوں وڈا بٹڑا دتا ہے۔ مگر میری نظر وچ وڈے اوڈن جنناں نے منوں عزت دے تخت تے بٹھایا ہے تے میں اس نوں اللہ تعالیٰ دا احسان سمجھنا واں۔ وت اس بندے نے میرے تے سوال کیتا کہ تسی تری بتری فلماں لکھ چکے او۔ اکیٹالیس سالوں سی پئے ٹی وی وے ڈرامے لکھدیو۔ ایہہ ساریاں کہانیاں تسی کتھولیندیو؟ کتاباں رسالیاں چو یا ڈائجسٹاں چو ایہہ سنز کے میں ہس پیتا تے اس نوں کیہا کہ کتاباں رسالیاں وچ بی تا لوک ای لکھدیوں نا۔ او لکھدیوں والے

کہانیاں کتھولینڈین۔ اگر میں پرانی کہانزی لے کے آپڑے ناں تے لکھناواں تا اس نوں پڑھنے یا دیکھنے والے کیہ کہسن۔ منے کیا کہ کہانزی لکھاری دی آپڑے دماغ دی تخلیق ہوندیے تے ایہہ صلاحیت اللہ تعالیٰ نے کسے کسے نوں دتی ہوندیے۔ ایہہ ہر پڑھا لکھا بندہ فی لکھ سکدا میری گہل اس بندے دی سمجھ وچ آگئی۔

وت اس نے سوال کیتا کہ تہوانوں آپڑیاں فلماں تے ڈرامیاں وچو کہیڑی کہانزی زیادہ پسندائے۔ منے اس نوں کیا کہ اولاد پہاویں سوہنڑی ہووے یا کوچی ماں پیونوں پسند ہوندیے۔ اواناں وچ فرق نی کر سکدے۔ اسی طراں ہک لکھاری دی ہر تخلیق اس دی اولاد دی طراں ہوندیے۔ او آپڑی کسی بی تخلیق نوں برانی کہہ سکدا۔ کیونکہ اس نل اس نے خواری کیتی ہوندیے۔ البتہ فلم یا ڈرامہ دیکھو یں والے اس دی کہانزی چھایا برا کہہ سکدین۔ وت اس نے کیا کہ تسی آپڑے ڈرامے تے فلماں دیاں کہانزیاں نوں کتاب دی شکل وچ کیوں نی چھاپ دیو؟ اس دی ایہہ گہل منوں پسند آئی تے اس تے منے سوچا کہ آپڑے سارے سکرپٹ چھاپنواں میرے واسے ناممکن تانہیں مگر مشکل ضرورائے تے دوسری گہل ایہہ کہ مدتاں پہلے لکھے ہوئے سکرپٹ منوں یاد بی نی آئے تے اناں دیاں کاپیاں بی میرے کول نی آئیاں وت منے او فلماں تے ڈرامے جناں دیاں کہانزیاں منوں یاد آئیاں۔ منے اناں نوں نثروچ لکھنویں دا ارادہ کرتا۔ گندھارا ہندکو اکیڈمی دے جنرل سیکٹری محمد ضیاء الدین ہونواں نے منوں حوصلہ دتا تے کیا کہ تو صرف او کہانزیاں مختصر کر کے لکھ اس نوں ہندکو اکیڈمی چھاپسی۔

معزز قارئین! میں ہک غریب تے معمولی جیابندہ آیاں۔ مگر اللہ تعالیٰ نے جد منوں لکھنویں دی صلاحیت بخش کے میرے ہتھ اچ قلم دی دولت پکڑا دی آئی تا میری نظر معاشرے دے اناں لوکاں تے ٹھہر گئی آئی۔ جناں نوں لوک ہلکا سمجھدے آئے تے اناں سی آپ نوں دور رکھدے آئے۔ مثال دے طور تے چوڑے، جعدار، فقیر، ڈوم، چہگی واسے، گڈوی والیاں، گندے نالیاں تے ٹہیراں تو سکرپٹ وٹولنے والے، قبر کند تے نائی قصائی وغیرہ۔ تا منے سوچائے کہ میں اناں دے پیشیاں نوں موضوع بنڑا کے اناں تے ڈرامے لکھاں تے اناں وچ ایہہ دکھانزیں دی کوشش کراں کہ ایہہ لوک بی اللہ تعالیٰ دی مخلوق اُن۔ ایہہ ساڈی زندگی دا حصہ تے ساڈی ضرورت تے قابل احترام اُن۔ اناں نوں ہلکا سمجھداں اناں دی دل آزاری کرناوے۔ ایوی مقصد لیکے منے زیادہ ڈرامے اناں ای موضوعات تے لکھ کے اناں وچ اناں دا احترام کرنے دے اشارے

دہلی۔

فلم دی لمبائی عام طور سے ٹھہرائی کہنے ہوندی ہے۔ مگر ڈرامہ پنچ منٹ دہلی ہوندا ہے پنجاہ منٹ سے نوے منٹ دہلی۔ ڈرامہ پہاویں کتنے ای منٹ دا ہووے اس وچ کہانڑی ہک ای ہوندی ہے۔ جس نوں ڈرامہ نگار سیریل دی شکل بی دے دیندا ہے۔ ڈرامہ سیریل دیاں عام طور سے تیرہ قسطاں ہوندیاں بعض ویلے ایہہ چھبیس باون تے سوسی زیادہ بی ہو جانداں۔ مگر انان وچ کہانڑی ہک ای ہوندی ہے ایہہ ڈرامہ نگار داکمال ہوندا ہے کہ کہانڑی نوں لہا کر دے وخت اس دا تسلسل برقرار رکھے تے ناظرین نوں پور ہونڑی دا موقعہ نہ ملے تے ڈرامے دی ہک قسط دیکھو دے بعد او اگلی قسط دا بے چینی دے ل انتظار کرن۔ اجے ڈرامیاں نوں کامیاب ڈرامیاں دانان دتا جاندا ہے۔ منے اللہ دے فضل ل ہر قسم دے ڈرامے لکھین۔ یعنی سوشل بی کامیڈی بی، سسپنس تے ہارر بی۔

میرے ٹی وی ڈرامیاں دا سفر اس وخت اکتالیس سال اے تے انان وچ ہندکو پشتو تے اردو دے ڈرامے شاملن۔ مگر ہندکو دے ڈرامے بہت زیادہ وڈن۔ انان اکتالیس سال وچ منوں آپڑے لکھے ہوئے بہت سارے ڈرامیاں دیاں پوریاں پوریاں کہانڑیاں یاد بی نیگیں تے میرے کول انان دے سکرپٹ بی عینکے۔ منوں پتہ ای نی آیا کہ ہک دن منوں آپڑیاں فلماں دیاں کہانڑیاں نوں کتاب دی شکل دینڑی پسی۔ مگر میری کوشش اے کہ میں آپڑیاں لکھیاں ہونیاں فلماں تے ڈرامیاں دیاں کہانڑیاں نوں لڈا کر کے تہواڈے سامنڑے پیش کراں یعنی مختصر کر کے اسراں میرے قارئین دا وخت بی بچ جاسی تے پوری فلم یا ڈرامے دی مکمل کہانڑی بی سمجھ وچ آ جاسی۔

میں چاہتا ہوں کہ میں آپڑیاں فلمی کہانڑیاں ڈرامیاں دیاں کہانڑیاں سی بعد پیش کراں۔ مگر میں آپڑی ہک فلم دی کہانڑی نوں اس خاطر پہلے پیش کرنا واں کہ ایوئی کہانڑی میں شو بزدے چار شعبیاں سی پیش کر چکا واں۔ پہلے منے ایہہ کہانڑی ہک پشتو فلم واسے لکھی آئی فلم دانان ”پختو“ آیا۔ پختو دا مطلب غیرت تے انا وے۔ اس فلم دا پروڈیوسر غلام قادر ضیاء مرحوم آیا۔ ڈائریکٹر ممتاز علی خان آیا تے اس دے خاص اداکار بدر میر، یاسمین خان تے نعمت سرحدی آئے تے اس فلم دے ریلیز دے حقوق بشیر احمد بلور مرحوم کول آئے۔ اس کہانڑی نوں منے تیرہ قسطاں وچ پی ٹی وی پشور واسے لکھا آیا۔ اس سیریل دانان ”پرچول“ آیا تے ہندکو

زبان وچ آئی۔ اسی کہانڑی نوں منے ریڈیو پاکستان پشور واسے ڈرامے دی شکل وچ لکھا آیا ڈرامے دانان ”خان بابا“ آیا ایہہ فیسیٹیول وچ مقابلے دا ڈرامہ آیا۔ پشتو زبان وچ آیاتے پہلے نمبر تے آیا آیا وت اسی کہانڑی نوں منے اٹھارہ قسطاں وچ اے وی ٹی خیبر چینل واسے لکھا آیا اس دانان ”ضد“ آیاتے پشتو زبان وچ آیا۔ ذرا غور کرو فلم وچ اس کہانڑی دا دورانہ ٹھہائی کہنئے آیا۔ ٹی وی نے اس نوں پنجاہ پنجاہ منٹاں دیاں تیرہ قسطاں وچ ٹیلی کاسٹ کیتا آیا۔ میں ایوی کہانڑی تہواڈے اگے مختصر کر کے تہواڈے سامنڑے پیش کرناواں۔

نذیر بھٹی

پرچول، پختو، خان بابا

فلم۔ پختو، پشتو زبان وچ
ٹی وی ڈرامہ سیریل: پرچول ہندکو زبان وچ
ریڈیو ڈرامہ: خان بابا پشتو وچ

ایہہ پختون کلچر دی کہانوی ائی۔ اس وچ دکھایا گیا آیا کہ خان بابا ہک قبیلے بابا خیل دا وڈا اے تے امیر خان ملک خیل قبیلے دا وڈا اے۔ دونوں قبیلیاں وچ مدت سی پئی دشمنوی چلی آندی اے ایہہ دونوں وڈے دولت طاقت تے جائیداد وچ ہک دوسرے سی کہت نیگے۔ فرق صرف ایہہ وے کہ خان بابا دے دو پتران دلاور تے انور تے امیر خان دی ہک ای تھی اے۔ زیتون مگر اورات تے بہادری وچ امیر خان دے دس پتراں دے برابرے تے او آپڑے پیونوں پتراں دی کمی محسوس نی ہونوی دیندی۔

دشمنوی دی وجہل دونوں قبیلیاں دے بہت سارے بندے مارے جا چکے ہون۔ مگراناں دی دشمنوی دی اگ پئی ٹھنڈی نی ہوندی دوسرے قبیلیاں دے کتنے بزرگ انان دی دشمنوی ختم کرنے واسے امن دا چہنڈا چکے قدم ودھاندین تے جرگے دی شکل ایچ خان بابا تے امیر خان مل وکھراو کھرا ہو کے مل کے انان نوں امن دا پیغام دیندین تے بڑی مشکل مل ایہہ بزرگ انان دونوں نوں صلح واسے راضی کر لیندین تے ہک وڈے جرگے دے سامنڑے او دونوں نوں گلے ملا کے انان دی صلح کرادیندین تے انان دی دشمنوی دوستی وچ بدل جاندیے۔

اس موقعہ تے جرگے دے وڈے انان دی دوستی نوں ہو رپکا کرنے واسے کوشش کردین کہ امیر خان دی تھی زیتون داویاہ خان بابا دے وڈے پتر دلاور خان مل کرتا جاوے۔ جرگے دا فیصلہ خان بابا تے امیر خان دونوں من لیندین۔

زیتون ویاء دا فیصلہ سنو کے طیش وچ آجاندیے تے آپڑے پیونوں کیندیے کہ میں ملک خیل قوم دی ملک شہزادی آل بابا جان میں قربانی دا بکرا نیکلیاں کہ منوں آپڑے پیودی سلامتی دے بدلے وچ آپڑے

دشمز دی دلہیز تے قربان کردتا جاوے۔ میں دشمز دی بی پال سکینیاں تے تیری حفاظت بی کر سکینیاں بابا جانی! منے صلح وچ سورہ بنڑ کے دشمز دے کہارنی جانواں۔ امیر خان کیندائے جرگے وچ ساڈی بابا خیل قوم دے تل صرف صلح ہوئے۔ سورہ دی شرط نی رکھی گئی۔ زیتون کیندے تاوت منوں سورہ وچ کیوں دتا جاوے؟

امیر خان کیندائے۔ ایہہ سورہ نینگا پتر جرگے دی طرف تیرے تے دلاور خان دے ویاہ دامشورہ وے۔ زیتون کیندے جرگے نوں ایہہ مشورہ دیندیں دا کوئی حق نینگا۔ امیر خان کیندائے مگر میں جرگے دا مشورہ من چکا واں۔ زبان دے چکا واں کہ تیرا ویاہ دلاور خان تل ہوسی۔ زیتون کیندے جس دشمز دی میں اہو دی تریائی آں۔ میں اناں دے کہار وچ اناں دی غلام بنڑ کے جاواں۔ اناں دے کہار وچ چھاڑو دیواں اناں دیاں جتیاں صاف کراں۔ نہ بابا جان نہ۔ میں دشمز دے کہار دی نو بنڑنے سی مرجانواں بہتر سمجھیاں۔ پیوتھی دے درمیان کافی کشکش دے بعد جرگے دے وڈے زیتون کول جاندین تے اس نوں اس چیز دی ضمانت دیندین کہ اس کہار وچ اس نوں عزت دے تخت تے بٹھایا جاسی۔

زیتون دا ویاہ دلاور خان تل ہو جاندا تے خان بابا دے کہار وچ زیتون نوں حدی زیادہ عزت دتی جاندا تے دلاور اس دے تل پیار محبت دی انتہا کردیندائے۔ زیتون دیاں ساریاں غلط فہمیاں دور ہو جانداں۔ اس دا دیور انور خان آپڑی پہا بی نوں ماں دادرجہ دے کہ اس دی عزت کردائے تے زیتون بی آپڑے دیور نوں آپڑے پتر دادرجہ دے دیندے زیتون جد بی پو دے کہار جاندا تے تا انور اس دے نال جاندا تے اس دوران زیتون ہک پتر دی ماں بنڑ جاندا تے۔

انور خان، امیر خان دے کہار دی خدمتگار مہرتاج نوں وکھ کے اس تے عاشق ہو جاندا تے ہک دن زیتون نوں کہندائے کہ ملک خیلاں وچ منوں ہک کڑی پسند آگئے تے میں اس تل ویاہ کرنا چاہنا واں۔ زیتون کیندے ایہہ تا خوشی دی گھل اے او اگر وڈے سی وڈے خان یا نواب دی تھی بی ہووے تا او میں تنوں کرا دیاں تا کوڑے او گڑی؟ انور جد اس داناں لہندا تے زیتون دی بیگ اڈ جاندا تے کیندے جیہڑی نو کراڑیں ساڈے کہار وچ چھاڑو مار دے تے میرے پیراں وچ بیٹھ کے میریاں جتیاں صاف کردی رئی اے اس نوں میں آپڑی دیوراڑیں بنڑا کے آپڑے برابر نی بٹھاسکینیاں۔ انور کیندائے تو منوں پتر کہنی ایں۔ ماواں تا پتراں دیاں خاہشاں پوریاں کرنے واسے آپڑی وڈی سی وڈی ضد توڑ دیندیاں ہوندیاں۔ کافی کشکش دے بعد زیتون انور دی ضد اگے آپڑا سر نیواں کر لہندا تے جا کے مہرتاج نوں انور واسے منگ

لیندے۔

مہرتاج دے چاچے دا پتر صندل خان بی مہرتاج نوں پسند کردائے او آپڑے چاچے نوں کیندائے کہ مہرتاج تل مانے ویاہ کرنا آیا۔ تنے اس دارشتہ انور خان نوں کیوں دے دتائے۔ کڑی دا پو کیندائے کہ اگر تنے اس تل ویاہ کرنا آیا تا منوں کہہ دیندوں ہونڑ میں خان بابا نوں زبان دے چکاواں تے چھا ایوئی اے کہ تو ہونڑ مہرتاج دا پھرا بنڑ کے اس نوں ڈولی وچ پاویں۔ چاچے دی گہل سترہ کے صندل خان چپ ہو جانداے۔ ویاہ والے دن انور خان دی جنج آندی اے تے اس دا مہرتاج تل نکاح پڑھا جانداے۔ تے اس خوشی وچ گراں دے لوک ہوائی ڈزاں کر دین۔ اس موقعہ سی صندل خان فیدہ لیندے ہو یاں چھپ کے انور خان نوں گولی مار دینداے۔ انور خان آپڑے قاتل نوں پچھا لینداے مگر اس خاطر چپ رہنداے کہ اس دا پھرا دلاور خان وٹ دشمنی دی آگ وچ نہ کد جاوے۔ جیہڑے ویلے دلاور خان انور خان کول آنداے تا او کیندائے کہ ہوائی ڈزاں اییاں کیہہ پتہ اے کس دی گولی منوں لگ گئی اے۔ انور خان مرنے وخت دلاور خان نوں کیندائے کہ مہرتاج میری محبت اے اس نوں میری امانت سمجھ کے اس دا خیال رکھیں۔ انور خان مر جانداے تے مہرتاج سہاگ رات سی پہلے ہی بیوہ ہو جانداے۔

انور خان دے مرنے دے بعد صندل خان آپڑے چاچے کول جانداے تے کیندائے انور خان نوں اللہ بخشے اس دے مرنے دے بعد مہرتاج اس دے نکاح سی آزاد ہو گئیے تے ہونڑ اس دے تل ویاہ کرنا میرا حق اے۔ چاچا کیندائے بلکل تیرا حق اے۔ میں جا کے دلاور خان تل گہل کرناواں۔ او دلاور خان کول جانداے تے کیندائے کہ مہرتاج جو ان اے تے بیوہ ہو جائیں دے بعد اس نوں ساری عمر بٹھائی جاسکدا۔ تسی منوں اجازت دیو کہ میں اس نوں آپڑے پہترے تل ویاہ دیواں۔ دلاور خان اس نوں کیندائے کہ مہرتاج انور خان تل نکاح دے بعد ساڈے خاندان وچ شامل ہو چکی ہوئیے تے ساڈے خاندان دیاں کڑیاں ساڈے دستور دے مطابق خاندان سی بارنی ویاہیاں جان دیاں۔ کڑی دا پو کیندائے کہ ایہہ ظلم اے کہ جو ان سیاہ سرنوں ساری عمر بٹھا کے اس دی زندگی تباہ کردتی جاوے۔ دلاور کیندائے کہ مہرتاج بیوہ بنڑ کے نہ بیٹھی رہسی۔ اس تل میں نکاح کرساں۔

ایہہ خبر سنو کے زیتون آگ دے کپڑے پالیندے تے کیندے کہ جس کڑی نوں میں دیوراڑیں بنڑاں پسندنی کرنی اییاں اس نوں میں آپڑی سوکھو کسراں قبول کر سکدیاں۔ او دلاور نوں کیندے تے اس